

vedkommende går nyordningen ud på, at $\frac{94}{70}$ af kommunernes udgifter refunderes af invalideforsikringsfonden, og at $\frac{9}{70}$ fordeles på alle landets kommuner efter reglerne om mellemkommunal refusion. I øvrigt henvises til, hvad der er anført om den nærmest foregående sag.

Lovforslaget vedtoges uændret og enstemmigt uden forudgående udvalgsbehandling.

72. Lov om ændring i lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse. (Socialminister *Bundvad*). [A. sp. 297. C. sp. 85].

Skriftlig fremsættelse $\frac{15}{11}$ (F. sp. 930). 1. beh. $\frac{22}{11}$ (F. sp. 1091). Partiernes ordførere: Helge Nielsen, Søren Andersen, Thestrup, Jens P. Jensen, Chr. Madsen og Grøndahl. 2. beh. $\frac{28}{11}$ (F. sp. 1233). 3. beh. $\frac{1}{12}$ (F. sp. 1305). *Loven stadfæstet 6. december 1961.* (Lovt. nr. 348).

Ved lov nr. 180 af 20. maj 1952 om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse (årbog 1951-52, side 237) gennemførtes fra 1. april 1952 at regne en forhøjelse på 25 pct. af renteerstatninger i henhold til de nævnte love i anledning af ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1947. Endvidere gennemførtes ved lov nr. 36 af 22. februar 1956 (årbog 1955-56, side 251) og lov nr. 69 af 26. marts 1958 (årbog 1957-58, side 292) yderligere forhøjelser, ved hver lejlighed på 10 pct. Forhøjelserne var begrundet med, at den ved love af 23. marts og 28. maj 1948 inden for henholdsvis ulykkesforsikringsloven og militærinvalideloven gennemførte automatiske pristalsregulering medførte, at løbende dagpengeydelse og renteerstatninger i anledning af ulykkestilfælde indtruffet efter 1. april 1947 i kraft af den da stedfundne prisudvikling ville opnå en tilsvarende forhøjelse.